

ע"פ 14802/03/14 - א. דינמיקה שירותים 1990 בע"מ נגד מדינת ישראל - משרד הכלכלה

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 14802-03-14

בפני כבוד השופטת סיגל דוידוב-מוטולה
א. דינמיקה שירותים 1990 בע"מ

מדינת ישראל - משרד הכלכלה

בשם המבקשת: עו"ד שלמה בכור

החלטה

השופטת סיגל דוידוב-מוטולה

1. המבקשת הורשעה בבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב (השופט ד"ר יצחק לובוצקי; ת"פ 2590-09) בעבירה של אי מסירת הודעה לעובד בדבר תנאי עבודתו, בניגוד להוראות סעיפים 1 ו-4 לחוק הודעה לעובד (תנאי עבודה), התשס"ב - 2002, בקשר לשתי עובדות, וכן בעבירה של אי ניהול פנקס חופשות כדין, בניגוד להוראות סעיפים 26 ו-28 לחוק חופשה שנתית, התשי"א - 1951 (להלן: **חוק חופשה שנתית**), בהתייחס לעשר עובדות. במקביל זיכה בית הדין את המבקשת מהעבירה האמורה של אי מסירת הודעה לעובד ביחס לשמונה עובדות נוספות, וכן מעבירה של אי מתן חופשה לעובד ו/או אי תשלום דמי חופשה בניגוד לסעיפים 2, 3, 10, 11 ו-28 לחוק חופשה שנתית. מנהל המבקשת, שהואשם אף הוא במסגרת כתב האישום, זוכה כליל.

בגזר הדין, מיום 13.2.14, הטיל בית הדין האזורי על המבקשת קנס כספי בסכום כולל של 35,000 ש"ח, שישולם עד ליום 31.3.14.

2. על הכרעת הדין הגישה המבקשת ערעור לבית דין זה, ובמקביל הגישה את הבקשה שלפני לעיכוב ביצוע תשלום הקנס שהושת עליה. המבקשת טוענת כי סיכוייה לזכות בערעור טובים. בקשר לכך נטען בהודעת הערעור, בין היתר, כי הוכח כי ההודעה בדבר תנאי העבודה נמסרה בפועל לעובדים באמצעות מפקחי העבודה; המשיבה לא טרחה לזמן את המפקחים למתן עדות; הוכחו מחדלים חמורים באופן עריכת החקירה, לרבות סתירות בעדותה של המפקחת מטעם משרד הכלכלה; התגלו סתירות בעדויותיהן של שתי העובדות עליהן התבססה ההרשעה בדבר אי מסירת הודעה לעובד; החובה לנהל פנקס חופשות קמה רק לקראת השלמת שנת העבודה השנייה של העובד; נוכח תקופת עבודתם הקצרה של העובדים, אף אחד מהם לא ביקש לנצל ימי חופשה עד מועד הביקורת (מלבד ימי היעדרות שאינם בגדר חופשה לפי החוק) וממילא לא היו

מועדים שהיה צורך לציין בפנקס החופשות; התנהל פנקס חופשות באמצעות מערכת הנהלת החשבונות ודי בו; בנוסף, המשיבה לא טרחה לזמן למתן עדות את חשב המבקשת, אשר ניהל את פנקס החופשות. לאור זאת, טוענת המבקשת כי חויבה בקנס גבוה בסך של 35,000 ₪ על לא עוול בכפה.

3. הבקשה לעיכוב ביצועו של פסק הדין נשלחה לתגובת המדינה, אך זו לא הגיבה למרות שחלף המועד לכך (הודעה מיום 12.3.14). לאור זאת, ניתנת ההחלטה בלא להמתין לתגובתה.

4. באשר לשיקולים לבחינת בקשה לעיכוב ביצוע תשלום קנס שהוטל בהליך פלילי, נקבעו על ידי בית המשפט העליון הכללים הבאים:

"הלכה היא, כי אין לעכב ביצוע עונש בשל הגשת ערעור, לא כל שכן עת מדובר בקנס אשר תשלומו אינו יוצר מצב בלתי הפיך, ושניתן להשבה ככל שצולח הערעור (ע"פ 3468/12 שורפי נ' מדינת ישראל, 12.7.2012, והאסמכתאות שם; להלן: עניין שורפי). מצב הדברים שבגדרו ישקול בית המשפט בחיוב לעכב תשלום קנס מתקיים כאשר בית המשפט שוכנע שאין בידיו של המבקש לשלם את הקנס שהושת עליו, ושאי התשלום יוביל בהכרח להשתת מאסר חלף הקנס (ע"פ 9147/01 בשן נ' מדינת ישראל, 27.12.2001). במסגרת זו יילקחו בחשבון מצבו הכלכלי של המבקש, גובה הקנס ויכולתו של המבקש לשלם את הקנס עוד בטרם יישמע הערעור (עניין שורפי פסקה 7). במקרים כאמור לעיל, משתנה נקודת האיזון ובמצב דברים שכזה, בייחוד עת מדובר בתקופת מאסר קצרה, כבמקרה דנא, ייטה בית המשפט לעכב את תשלום הקנס, כדי להבטיח שלערעור, ככל שיתקבל - תהיה נפקות (עניין שורפי, בפסקה 5, והאסמכתאות שם). כל זאת בכפוף לבחינת סיכויי הערעור"

(ע"פ 29/13 בירנבוים נ. מדינת ישראל, מיום 13.1.13; כן ראו את ע"פ 9043/12 דהן נ. מדינת ישראל, מיום 23.4.13; ובבית דין זה - ע"פ 29785-07-13 א. דינמיקה שירותים 1990 בע"מ - מדינת ישראל, מיום 5.8.13).

5. לאחר שעיינתי בטענות המבקשת ובכלל החומר המצוי בפניי, לא מצאתי טעם המצדיק את עיכוב תשלום הקנס שהושת על המבקשת ונחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, יש להצר על כך שהמדינה לא הגישה תגובה לבקשה לעיכוב ביצוע, כפי שנדרשה. יחד עם זאת, אני סבורה שהימנעות המדינה מהגשת תגובה לבקשה, אין בה כדי להצדיק הענות לה.

לגופם של דברים, וכאמור לעיל, נפסק כי הכלל הינו כי אין מקום לעכב תשלומו של קנס שנגזר על נאשם, שכן **"בניגוד לעונש מאסר, שריצויו אינו הפיך, קנס ששולם ניתן להשיב, אם יוחלט על ביטולו המלא או החלקי"** (רע"פ 2802/03 סדון נ. מדינת ישראל, מיום 23.6.03; כן ראו את ע"פ 10209/03 שפיר נ. מדינת ישראל, מיום 26.11.03). במקרה שלפני, מדובר בקנס נמוך יחסית והמבקשת כלל לא ניסתה לטעון כי אין באפשרותה לשלמו או כי תשלומה יגרום לה לנזק בלתי הפיך. בנסיבות אלו, אין צורך להיכנס לבחינתם של סיכויי הערעור, ועם זאת אציין כי חלק גדול מטענותיה של המבקשת נושאות אופי עובדתי.

6. סוף דבר - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב תשע"ד (30 מרץ 2014) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.